

શ્રી સુધર્માસ્વામી ગ્યાનબંદર

અભિનાન : ૦૨૮૫-૨૨૩૪૦૦૦૫
અભિનાન, લાયલાસાગર,
સુરત.

૩૦૦૧૮૫

1616

શ્રીસવિજયજી જૈન લાયબ્રેરી ગ્રન્થમાલા નં. ૧૧

શ્રીમિન્મુનિમહારાજ શ્રીહંસવિજયજી
નિરચિત

તિથિતપમાળિકયમાલા.

ઉપાવનાર,

શ્રીહંસવિજયજી જૈન લાયબ્રેરીના એકેદરી,
ચુતરીયા જેસં ગદ્વાલ છોટાવાડ-ચૈમદાઢ.

વીર સં. ૨૪૪૩.

વિક્રમ સં. ૧૮૭૫.

આત્મ સં. ૨૪

પ્રતે ૧૦૦૦.

આચતી બીજી.

શંખ શ્રીનિર્દીંગ પ્રેસ—પાલીતાણા.

બોલ.

આ ન્હાની પણ ઉપરોગી ખુકમાં પ્રસ્તાવનાની જરૂર
ન હોવા છતાં અતે સૂચનારૂપ એ યોત જણુવવા
અધ્યક્તા નહિં કેખી શકાય એમ આશા છે.

આ ‘તિથિતમ માણિક્યમાળા’ ખુકના કર્તા તેજ
છે કે, જેએઓ પૂર્ણ, ખંગાલ, પંજાખ, મારવાડ, મેવાડ,
કંચ્છ, ખાનદેશ, વરાડ, શુજરાત, માળવા, ફક્ષિલુ, કાઠિ-
યાવાડ ઈત્યાદિ સ્થળે વિચરી અનેક ભાવનાનો ઉપર
અનહં ઉપકાર કરી રહ્યા છે.

તે ગ્રસિક્ષ વચોવૃદ્ધ શાંત મહારામા શ્રી હંસવિજયજી
મહારાજશ્રીની આ કૃતિ લાલિત્યમય પઢોથી, આદહાં-
જનક મધુર ભાવથી કેવી સુશોભિત અનેલી છે ? તે
શુણુરા, રસરા વાચકજનો સ્વયં બાણી શકશે, તેથી તેનું
વિરોધ વર્ણન અહિં આપવાની આવક્ષ્યકતા નથી, એમ
બાણી વરમું છું.

દી.

ગ્રકારાકુ.

શ્રી હં સવિજય

નામદાર

શ્રી હં સવિજય

શ્રીહંસવિજયજી જૈન લાયબ્રેરી ગ્રન્થમાલા નં. ૧૧

શ્રીમન્મુનિમહારાજ શ્રીહંસવિજયજી

વિરચિત

તિંથિતપમાળિકયમાલા

છપાવનુર, નાનીલા

શ્રીહંસવિજયજી જૈન લાયબ્રેરીના સેકેટરી,
સુરતશીથા જેસાં ગલાદ છોટલાલુ—અમદાવાદ.

વીર સં. ૨૪૪૬

વિકભ સં. ૧૮૭૬.

આદમ સં. ૨૪

પ્રત ૧૦૦૬.

આવતી ખીલુ.

શંખ પ્રીન્ટિંગ પ્રેસ—પાલીતાણા.

શંખ પ્રીન્ટિંગ

પ્રેસ

શ્રી સમર્પણ.

વચોવૃદ્ધ ધર્માત્મા શ્રીમતી રાજુભાઈ !

આપને ખાલવયથીજ શુદ્ધ દેવગુરુધર્મ ઉપર પૂર્ણુ
પ્રેમ હોવાથી સાસરીયાના પક્ષના લોકો જે દુંડકપંથી
હતા, તેમને પણ તમેશુદ્ધ દેવગુરુ ધર્મના અનુયાયી કર્યા
છે. એટલિંજ નહિ પણ સમેતશિખર, ચંપાપુરી, પાવા-
પુરી, મક્ષી, અંતરીક્ષાળ; માંડવધઠ, તારંગાળ, આખુ,
ગીરનાર, વિગેર ઘણાં તીર્થોની યાત્રાએ કરવા ઉપરાંત શ્રી
સિદ્ધાચળાની નવાળું જાત્રા કરી છે. પાંચમ, અગીયારસ,
ચૈદસ, અષાપહની ઓળી, નવપદાની ઓળી વિગેર ઘણી
તપસ્યા કરીને જ્યારે પરમ પૂજ્ય પ્રાતઃસમરણીય શાંત
મૂર્તિં મુનિમહારાજ શ્રીહસ્વિજયાજ મહારાજ ચાહેબ
ઉમરાવતી ચોમાસું રહ્યા, ત્યારે અનેક પ્રકારનાં ધાર્મિક
કાર્યો કરવા પૂર્વક નવપદાની ઓળીનું ઉજમણું ઘણા
ઢાડથી કર્યું હતું. આપને જેવો ધર્મ ઉપર પ્રેમ છે, તેવો
આપના સુપુત્રો શેઠ ઝેટેહુચંદળ તથા માંગીલાતાલાને
પણ છે. આપનો સ્વભાવ અદ્રિક તેમજ તપસ્યા ઉપર
પ્રીતિવાળો હોવાથી તેને લગતુંજ આ “તીવિતપ
માણુક્યમાદા” નામનું લધુ પણ ઉપયોગી પુસ્તક
આપને અર્થશુ કરીએ છીએ. અમે છીએ,
શ્રીહસ્વિજયાજ જૈન લાયશ્રેરીના સેકેરીએ.

શ્રીમહૃ હંસવિજય પરમગુરુભ્યોનમઃ શ્રી સિદ્ધાચલ ચૈત્યવંદન.

હસ્તિગિત છંદ.

શ્રી તરણુ તારણુ કુગતિવારણુ સુગતિ કારણુ જગણુ,
ભવભ્રમણુ કરતા મનુષ્યના વાંછિત કરવા સુરતર;
સંસાર તાપથી તસે જંતુ જતને છાયા કરુ,
છત્રાકૃતિ સિદ્ધાચલે ઋષલેષ કલશ મનોહર. ૧
શ્રી ઋવલહેવ પ્રપુત્ર દ્રાવિડ વારિખીલ્ય સહેદરા,
આદિનાથ ભક્તા સુવલણુતાપસ બોધથી તાપસવરા;
ચારણુ મુનિવર સાથ સર્વે તીર્થ કરવા સંચર્યા,
પ્રતિબોધથી મુનિરાજના સર્વે મુનીશાપણું વર્ણા. ૨
પુણ્ય પુંજસમ પુંડરીક ગિરિ નિરખતાં નયણે ઠરી,
ઉદ્વાસ પામી દેખ વામી હુર્ષથી હૃદયે ધરી;
વંદન કરીને આવીયા, ગિરિરાજ ઉપર પદ ચરી, ૩
રાયણુને આદિનાથ ચરણે પ્રેમે પ્રદક્ષિણા ફરી.
પુંડરીક ગણુધર સાથ આદિનાથને પાચે પડી,
ચારણુ મુનિના કેળુથી લગાવી ધ્યાનતણી અડી;
દશકેડ મુનિવર સાથ કાર્તિક પુનમે મુક્તિ જડી,
હંસાવતાર તીરથ સ્થાપ્યું હંસદેવે તિણુધડી. ૪

શ્રી પંચપરમેષ્ઠીનું ચૈત્યવંદન.

ઉત્પજ્ઞ સજજાન મહોમયેલ્યઃ સત્પ્રાતિ હૃદ્યાસન,
સંસ્થિતેલ્યઃ, સહેશના નદિત સજજેલ્યો,
નમો નમો નિત્ય મહો જીનેલ્યઃ, ૧
સિદ્ધેલ્ય આનંદ રમાલયેલ્યો, નમો નમો જનનત,
ચતુર્ષયેલ્યઃ, સૂરીલ્ય ઉઞ્ચીકૃત કુથહેલ્યો,
નમો નમ: સૂર્ય સમપ્રલેલ્યઃ. ૨

સૂર્યાર્થ વિસ્તારણુ તત્પરેલ્યો, નમો નમો—
વાચક કુંજરેલ્યઃ; સાધુલ્ય આરાધિત,
સંયમેલ્યો, નમો નમ: શુદ્ધ દ્યા દમેલ્યઃ. ૩

ખીજ તિથિ સ્તવન.

દેશી બલીહારીની.

મંગલકારા, મંગલકારા, મંગલકારા,
મહાવીર મંગલકારા, ખીજના તપનો મહિમા,
મહેરથી દાખીયેલુ. એ આંકણી.
ઇણુપર શિરનામી, પુછે જૈતમ સ્વામી,
દ્યદ્રભુતિ નામ અણુગારા. મહાવીર. ૧

ગંગને ગર્જવી ગિરા, વચન વર્ષાવી નીરા,
કહે સ્વામી સૃષ્ટિ શાણુગારા. મહાવીર. ૨

હજે ફુવિધ ધર્મ, આરાધી કાપે કર્મ,
સાધુ શ્રાવક ન્યારા ન્યારા. મહાવીર. ૩

નિરયાવલીયા સૂત્રસાપે, ખીજ તપ ઇલ આપે,
અંધાય આચુષ્ય ઉદારા. મહાવીર. ૪

મહુા શુદ્ધ ખીજ હિને, કેવલ વાસુગૂલ્ય જિને,
તેમ રાલિનાંદન જિન અવતારા. મહાવીર. ૫

ક્રાગણુ શુદ્ધ ખીજ સારી, અર જીનવર અવધિ ધારી,
ચવીયા ચતુર ચમતકારા. મહાવીર. ૬

રમાધવ વદ્ધ ખીજ આવે શીતલજિન મોક્ષ જાવે,
શૈલેશી સમેતશિખર ધારા. મહાવીર. ૭

માતા મંગલા કુપે, શ્રાવણ શુદ્ધ ખીજ સુપે,
સુમતિ જિન ચવીયા જગહારા. મહાવીર. ૮

જિનવર જન્મે અજવાલુ, રપ્રાંતે અંધારું કાલુ,
થાય સ્થિતિ અનુસારા. મહાવીર. ૯

તે કારણુ શ્રમણુ શ્રમણી, શ્રાવકને શ્રાવક રમણી,
આરાધી પામે લવપારા. મહાવીર. ૧૦

૧ શ્રી અલિનાંદન જિન જન્મ કલ્યાણક. ૨ વૈશાખ વદ્ધ ખીજ
શુજસતી મૈત્ર વદ્ધ ૨. ૩ મોક્ષ જાય ર્યારે.

આદિજીન મંડલ ગાવે, ઈજનુ' સ્તવન ભાવે,
હૈદે ધરી હુષે અપારા. મહાવીર. ૧૧

શ્રી સૈબાળ્ય પુંચભી તપ્ય સ્તવન.

સેવો સેવો સકલ સુખ કાજ, સુગુણ નર આજ,
શ્રીમત ધૃત કદલોલ પાર્થિનાથ મહારાજ.

(એ લાવણીની ચાલ).

ઘુલો પાલો પંચમી તપ પંચ વર્ષ પંચ માસ,
પંચ જ્ઞાન સહિત પંચમી ગતિ પામવા ખાસ. ૫૧૦ ૧

પંચમી આરાધનથી પંચ જ્ઞાનની શુદ્ધિ,
પંચાચારે વલી થાય ખીરતા બુદ્ધિ. પાઠ ૨

વરદત્તાદિ વૃત્તાંત ધણું છે તાંહિ,
અણો ભવિષ્યદન અંધીકાર તથા પિ વિદ્યાર્થિ ॥ ૫૨ ॥

કુરુ મંડલમાં શુરુ શહેર હસ્તિનાપુર સારું;

શ્રીયા શાંતિં કુંભું અર તાથકર ચઙ્ગ ધારું. ૫૧૦ ૪

તિહાં ચંદ્ર પ્રભુ તીર્થેકર તીર્થમાં સારાં,
 એકો ધનપતિ શોઠાણી કમલકી જ્યારાં. પાઠ ૫
 સિંહ અને લવિષ્ય લાખી મુનિ સ્વર્ણથી સારો,
 થયો લવિષ્યદત્ત સુત રાજને પણ જ્યારો. પાઠ ૬
 તસ બાંધવ બાંધુદત્ત નામે નડારો,
 દૃપવતી માતથી થયો કુલ કુઠારો. પાઠ ૭
 સાથે એ બાંધવ દેશાંતર સધાવે,
 વનમાં ક્રદ્ધ મૂકી લધુ સસાથ પલાવે. પાઠ ૮
 હુએ લવિષ્યદનનો લવિષ્ય ઉપર આધાર,
 સિંહાદિ લયાનક વનમાં ગણે નવકાર. પાઠ ૯
 ઝરતાં ઝરતાં એક નગર નજરમાં આવે,
 ધન ધાન્યથી પૂર્ણ છતાં કોઈ જન ન હિખાવે. પાઠ ૧૦
 તે શુન્ય નગરમાં ઝરતાં દેવળ હીંહું,
 શ્રી ચંદ્રપ્રભ જીન દર્શન લાગ્યું મીંહું. પાઠ ૧૧
 નમી પૂજી સુતિ કરી બહાર જઈ સુતો,
 ધારમા દેવલોકે ધર્મ મિત્ર તસ હુતો. પાઠ ૧૨
 તે યશોધર કેવલીને પૂછીને આવે,
 શ્રી ચંદ્રપ્રભ જીન ચરણે શિશ નમાવે. પાઠ ૧૩
 નિદ્રાનો છેદ ન થાય એમ વિચારી,
 લિંતે અક્ષર પંક્તિ લખી દીધિ સારી. પાઠ ૧૪

તસ રક્ષા માણિભદ્ર યક્ષને ભલાવી,
સુર સ્વસ્થાને પહોંચ્યો શુભ લાવના લાવી. ૫૧૦ ૧૫
નિદ્રા છેદે અક્ષર પંક્તિ અનુસાર,
ગયો કનક મહેલમાં અવિષ્યદત્ત કુમાર. ૫૧૦ ૧૬
તે શૂન્ય મહેલમાં કન્યા એકાકી જોઈ,
ઘૂંઘરું આ શહેરમાં કેમ ન હિસે કોઈ, ૫૧૦ ૧૭
કન્યા કહે રાક્ષસે કરી નગરમાં મારી,
જીવતી રાણી અવહત તણી હું કુમારી. ૫૧૦ ૧૮
તેટલામાં આંધો રાક્ષસ મહા વિકરણ,
અષ્ટી સુત સામે થયો કાઢી કરવાલ. ૫૧૦ ૧૯
અવધિજાને મુજ ઉપગારી છે જાણી,
રાજ્ય આપી અવિષ્યાનુરૂપા કરી તસ રાણી. ૫૧૦ ૨૦
રાય રાણી તિલકદ્વિપમાં રાજ્ય કરે છે,
હંસપરે ચંદ્રપ્રલ ચરણ કમલમાં ઠરે છે. ૫૧૦ ૨૧

“ ટાલ બીજ. ”

આવો આવો જરોદાના કથ અમ ઘર આવોરે-એ હેઠી.
હેખો હેખો પંચમીનો પ્રલાવ, ગ્રેમથી આણીડે,
જેથી પુત્ર વિયોગ પલાય, થાય સુખ આણીડે;
માતા કમલશ્રી ચિંતવે એમ, પુત્ર ન આંધોરે,
આર વર્ષ થયાં કોઈ ક્ષેમ, પત્ર ન લાંધોરે. ૬૧૦ ૧

ઝદ્ધતી સુદૃઢી આકંદ, કરતી નિવારીરે,
 શ્રુત હેવી સમા સુવ્રતા, સાધ્વીએ ઠારીરે;
 કહે શોઠાણી પુત્ર વિયોગ, કહે કેમ જાવેરે,
 શુરૂણી કહે પંચમીથી, સકળ સુખ થાવેરે. દે૦ ૨

ચોથને દિન એકાસણું, કરી શિવ પાલોરે,
 ઉપવાસે પ્રભુ પૂજુ, પાંચમ ઉજવાલોરે;
 છઠને દિન દેઈ ગુરુ દાન, એકાસણું કરીએરે,
 મત્તસર મૂકી લવસાગર, પાર ઉત્તરીએરે. દે૦ ૩

ગુરુ પંચમી તપ પંચ વર્ષ, પંચ માસ જાળુંરે,
 પંચ પક્ષે થાય ત્રત પુરું, શાસ્ત્રથી વખાળુંરે;
 જો શક્તિ ન હોય તો અક્ષિ સહિત તપ કીજેરે,
 લઘુ પંચમી ત્રત પંચ માસ, કરીસુખ લીજેરે. દે૦ ૪

સુવ્રતા વચનથી પંચમી, તપ સ્વીકાર્યોરે,
 તસ સાથે દેવગુરુ વંદી, પ્રક્ષ ઉચ્ચાર્યોરે;
 મમ પુત્ર પ્રહેશથી, આવશે કે નહિ સ્વામીરે,
 જાનતણું હુમે ભંડાર, નથી કંઈ આમીરે. દે૦ ૫

મુનિ લાખે પરદેશમાં, તારો પુત્ર છે રાજારે,
 ઈહાં અર્ધ રાજ્યને પામશે, પુષ્ય છે તાજાંરે;
 એવું તત્ત્વજ્ઞાનીતું વચન, સુણીને ઉદ્દ્વસ્તીરે,
 દીનને નિત્ય દેતી દાન, સુષે તે વસ્તીરે. દે૦ ૬

એક દિન ભવિષ્યાતુરૂપા, કહે સુણો સ્વામીઓ,
સંભલાવો નિજ વૃત્તાંત, કહું શિર નામીરે;
તવ ભવિષ્યદટે કરી વાત, પોતાની વીતીરે,
વિરહે પિડાતી માત, ઉપર થઈ પ્રીતિરે. દો ૭

જય મલવા માતને, સમુદ્ર તટે રાણી સાથેરે,
સિંધુએ મોતીડે વધાર્યો, તરંગ રૂપ હાથેરે;
ઝુરા બંધુદત્તાનાં વહાણુ, આવ્યાં ઝુરા હાલેરે,
લીખારી વેષે આવતાં બંધવને નિલાલેરે. દો ૮

વસ્ત્રાલુષણુદિક્થી, પોતા સમો કર્યો તેણુરે,
કહે રાણી ભરેંસો ન કરીએ, દ્રોહ કર્યો તેણુરે;
તથાપિ વહાણુમાં એઠો, સરલ તસ સંગેરે,
નામ સુદ્રા આડ તળે ભુલી, ભામિની તે મંગેરે. દો ૯

ગયો લેવા ભવિષ્યદત્ત, એકલડો તત્કાલરે,
વહાણુ હંકારી દીધાં, હુણે મુકી નહિ ચાલરે;
વળી ભવિષ્યદત્ત થયો, એકલડો નિરાધારરે,
રાણી રૂવે જુવે ને, ઘણુ કરે પોકારરે. દો ૧૦

ભાસી પાસે ભડવા પરે આવ્યો ભામટો ભલવારે,
સતી કહે નથી દેવર, સુવર સમો તુંછે છવવારે;
આ વેલાએ વહાણુમાં, થયો ઘણુ ઉત્પાતરે,
વહાણુવટીયા ખમાવે, સતીને થઈ સુખશાતરે. દો ૧૧

માણિલદ્ર વિમાને એસાડી, ભવિષ્યને લાચેરે,
નિજ માતાના ચરણ કમલમાં, શિર નમાવેરે;
બુપાલે સુમિત્રા પુત્રી, તિહાં પરણુવીરે,
અર્ધ રાજ્ય આપીને પ્રીતિ, પૂર્ણ જણુવીરે. દે૦ ૧૨

ખંડુદત્ત બાંધી મંગાવી, ભવિષ્યા અપાવેરે,
વિયોગતણા હુઃખ, ધર્મ પસાયે અપાવેરે;
રાજાએ ખંડુદત્ત, મારવા હુકમ કીધોરે,
પણ વૃદ્ધે રાજને મનાવી, છોડી દીધોરે. દે૦ ૧૩

તથાપિ રાજ તસ માત, સાથે નિકાવેરે,
નિજ દેશ થકી પરહેશ, અનીતિ ન ચાલેરે;
માતા કમલશ્રો વિક્ષ, વિલય થયાં એમ વિચારેરે,
પંચમી તપનો પ્રલાવ, ફ્રેમે ઉચ્ચારેરે. દે૦ ૧૪

હુવે ઉજમણે પાંચ, ચૈત્ય નવાં નીપળવેરે,
પંચવણી પ્રતિમા પાંચ, તિહાં પધરાવેરે;
ઇત્યાદિક બહુ વિસ્તાર, ઉજમણા કેરોરે,
કરી અનુમોદનાની સાથ, ટાલે ભવ ફેરોરે. દે૦ ૧૫

ભવિષ્યદતે ભતાની, રાજ્ય પુત્રને મોટું રે,
લીધી દિક્ષા જાણી સંસાર, સુખ સવી ઓટું રે;
ઘેલી પ્રિયા અને માત, સાથ પ્રવન્યા પાલીંદ્ર,
દથમે સ્તરો થયા દેવ, ત્રણે લાગ્યશાલીરે. દે૦ ૧૬

ન્યાંથી ચવી માતાનો, જીવ થયો ચક્રવર્તીરે,
વસુંધર નામે ધરાપાલ હૈજ તસ ફરતીરે;
ભવિષ્યાનુરૂપાનો જીવ થયો તસ એટોરે,
નંદિવર્ધન નામ કુમાર, જેવો વડ ટેટોરે. દે૦ ૧૭

શ્રી ભવિષ્યદત્તનો જીવ, થયો લઘુ ભાતારે,
શ્રી વર્ધન નામે કુમાર, જીવાનો ગ્રાતારે;
ચક્રવર્તી અને એ, પુત્રોએ દિક્ષા પાલીરે,
કેવકી થઈ મોક્ષમાં, ગયા ન્યાં નિત્ય દિવાલીરે. દે૦ ૧૮

શ્રી વિજ્યાનંદ સૂરિ રાજ, થયા લાગ્યશાલીરે,
જેનું વચન જગતમાં, ગવાય ધાણું ટંકશાલીરે;
તસ પ્રથમ શિષ્ય, શ્રી લક્ષ્મીવિજ્ય શુરૂ મરીયારે,
કહે હંસ પસારે તાસ, મનોરથ ફરીયારે. દે૦ ૧૯

તેણે પંચમી તપનું સ્તવન, કર્યું શુલ ભાવેરે,
શ્રી આદિ જીવ મંઠળ અરજ કરીને કસવેરે;
આ મંઠળ સુંદર, શહેર વહોદરે રંજેરે,
કરે ભક્તિ પ્રલુની, સંગીતથી મન ચંગેરે. દે૦ ૨૦

“ શ્રી અષ્ટમી તપ સ્તવન. ”

અલીહારી જલીહારી બલીહારી—એ દેશી.

“ દાલ પહેલી. ”

રઢીયાલી રઢીયાલી રઢીયાલી જગનાથ લાગે ઠૂલી,
આઠમ તપ સેવા સેવકને સદાજી—એ આંકણી.

રતનશોખર મંત્રી, ભત્તિસાગર તંત્રી,

દેવ થયો અનશાલ પાલી. જગી ૧

અદ્ધાલોકથી આવે, સીમાધર પાસે જવે,

વાણી સુણે સુરસાલી. જગી ૨

સર્વ સુખનું મૂળ, કાઢે કર્મનું શૂલ,

પર્વ તિથિ પુણ્ય પ્રણાલી. જગી ૩

સુરવર સુછે સ્વામી, છે કોઈ દ્રદ નામી,

પર્વ પાલક ભાન્યશાલી. જગી ૪

પ્રભુ. કહે તેમાં સાખી, જેને ન ખામી રાખી,

તે સુણી ચાવો શુલ ચાલી. જગી ૫

રતનશોખર રાજ, રાણી સંગાથે સાજા,

છૈલેનદેવકે કોઈ કાલી. જગી ૬

સ્વરસ્વામીનામ સુણી, આંચો સુર સામે ગુણી,

દ્રાજ દ્રેલાવી અતિ ક્રાલી. જગી ૭

पौषाती लोक नाडा, राजा तो रह्या काळी,	७७१०
हैव मलये हाथ आली.	८७१०
धन्ये धन्य मारा स्वामी, प्रेलु प्रशांसा पामी,	८७१०
अम कही गये गेषुं धाली.	८७१०
र्व पतावे ग्रेमे, देशमां कुशल क्षेमे,	८७१०
देखण्या नय नहि आली.	८७१० १०
पृथ्वी मंडित करी, अन प्रासादे लरी,	८७१०
१८८४८ कर्यु र्व गाली.	८७१० ११
आर प्रत धरी, आरभे स्वर्णे ठरी,	८७१०
हुंस रह्या तस अहाली.	८७१० १२

“ କାନ୍ତି ଏଇଁ. ”

આયાવી રાય કહે રાણી, શું જુવે છે આંખો તાણીરે,
રમવા આંદો પ્રાણુ જ્યારી. આંદો ૨

તું કામરાય રાજધાની, માર્ગ કહું તું લેને માનીરે,
નહિ તો શોક લાવીશ તહારી. આંદો ૩

ન ચલી ચતુરા તસ વથણો, કામ રાગ રતી નહિ નથણોરે,
ધશાને સુરી સુખકારી. આંદો ૪

રતનપુષ્ટમાં વળી અવતરશો, રાજ્યકુલમાં જન્મને ધરશોરે,
એ જણુ વરસે શિવનારી. આંદો ૫

એમ આઠમ હિન જે પાલે, તે અષ્ટ કર્મ નિજ ભાલેરે,
ટાલે હુનિયા નડારી. આંદો ૬

ધનાદ્વય નામે શોઠ સારો, પણ આઠમ વિરાધનારારે,
થયો વ્યંતર સુગતિ હુંદી. આંદો ૭

કલ્યાણુક તિથિએ કહીયે, દશ જુનનાં એકાદશ લહીયેરે,
ચ્યવન જન્મ મોક્ષ અણુગારી. આંદો ૮

આઠમ તપ્ય સ્તવન કરવા, આદિ જુન મંડત પાપ હરવારે,
કરે વિનતિ વિનય વિચારી. આંદો ૯

એગણુસેં એતેર સાલે દીવાલી પર્વ શુલ ચાલેરે,
મન્દસોરમાં રહી માંસ ચારી. આંદો ૧૦

શ્રી વિજયાનંદ સૂરિ રાજી, શુરૂ લક્ષ્મીવિજય મહારાજારે,
હૃતા જાન દાન દાતારી. આંદો ૧૧

તાસ હુંસ શ્રી તપ્ય ગુણુ ગાવે, પ્રતિદિન થવાને ચહાવેં,
જગળું જી અન આભારી. આઠ કૃ

આ.૧૦ ૧૨

“શ્રી મૈન એકાદશી સ્તવન.”
રાગ જ્યુ જ્યન્તી.

સુર ગુણુ રૂપદ ભધુર ધવનિ છંદા—એ ચાલ,
 નેમીશ્વર કહે સુણો ગોવિંદા,
 મૈાન એકાદશી ભહિમા અમંદા;
 દોદસો કલ્યાણુક નેવું જુનનાં,
 જાપ જપી કાપો કર્મના કંદા. નેમી૦ ૧
 એકાદશી હિન મૈાન ધરી કરો,
 પાપ ઔપથ સમ પૌષથ ઉદા;
 પારણુ ઉત્તર પારણુ કરવુ,
 એકાસણું હુરવા લવ ઝંદા. નેમી૦ ૨
 પૌષહુ પાળી દેવ જુહારી,
 ઝલ ઢોવો ઝલ દેવા અમંદા;
 શાન પૂજન સાધુ સંવિભાગ કરો,
 જેહથી મટે લવ અગ્રવી અટંદા. નેમી૦ ૩

୧ ପିଲ୍. ୨ ଶିକ୍ଷୀ.

અગ્રીયાર વર્ષે પૂર્ણ કરી પ્રત,
આર પ્રત બાર અંગ સુહંદા;
તેહની લાવના કારણુ બારમે,
વર્ષે ઉજમણું કરો તુમે અંદા. નેમી૦ ૪
અગ્રીયાર અંગાહિ શાખ લખાવી,
વાતસલ્ય કરો સાખમિક વૃંદા;
હંસ પરે જીન વાણી હૂધ પી,
કૃષ્ણ કહે ધન્ય ધન્ય જીન ચંદા. નેમી૦ ૫
આદિ જીન મંડલ અભંડલની પરે,
અક્ષિત શક્તિ અનુસાર કરંદા;
શહેર વડોહરામાં સંગીત સહ,
પ્રલુ ગુણુ ગણુ ગાઇ કરે છે આનંદા. નેમી૦ ૬

“ શ્રી રેણુણી ૧૫ સ્તવન. ”

“ રાગ જોગીયા. ”

કર્મ કલાંક દદ્યોરી નાથ જીન જજકે—યહુ ચાલ.
શ્રી રેણુણી તપ ગાયારે, પદ્મપ્રલ સ્વામી—એ આંકણી,
સાત વર્ષ સાત માસ કરણુસે,
મત્યક્ષ ક્રલ ક્રરમાયારે. ૫૦ ૧

સિંહસેન નૃપ નિર્નામક સુત,	
અતિ હુંદિનિત કાયારે.	૫૦ ૨
જીન વંદન કરી નિજ ભવ પુછે,	
સ્વામીને સો દીખલાયારે.	૫૦ ૩
હું શિકારી ^૧ પૂર્વે હિંસક થા,	
અભિસેં મુનિકો સતાયારે.	૫૦ ૪
તાપ સહુન કર પાપ ક્ષયંકર,	
સુનિ સુક્રિમેં સમાયારે.	૫૦ ૫
કુષ્ટી હોકે સાતમી ^૨ નરકે ગયા,	
ધુવડ ^૩ પહેરી નરક ^૪ ઠાયારે.	૫૦ ૬
સર્પે ^૫ પંચમાં નરકે નારકસિંહ, ^૬	
ઓથી નરક ^૭ હુઃઘ પાયારે.	૫૦ ૭
ચિત્તાં બિલાડા ^૮ હુણ ૧૧નરક જા,	
ધૂક પક્ષી ^૯ ફેર થાયારે.	૫૦ ૮
પ્રથમ નરકમેં નારક ^{૧૦} હોકે,	
ગોપાલકે ^{૧૧} ભવ આયારે.	૫૦ ૯
દરદંધ ગોવાલીયેકો શ્રાવકને,	
શ્રી નવકાર સુષુપ્તાયારે.	૫૦ ૧૦
નરપતિ નંદન ^{૧૨} હુવા પૂર્વલા,	
પાપસે અંગ ગંધાયારે.	૫૦ ૧૧

છુટો પ્રભુકા વચન અમૃતસેં, જાતિસમરણુ નીપળયા રે.	૫૦ ૧૨
કુમર કહે તારો તારો દ્વાનિધિ, પદ્મપ્રભ જિનરાયા રે.	૫૦ ૧૩
સ્વામી વચનસેં રોાહિણી તપ્ય તપી, સુગંધ શરીર અનાયા રે.	૫૦ ૧૪
સુગંધ કુમાર નામ તસ જગમેં, તપ્ય ગુણુ સાથ ગવાયારે.	૫૦ ૧૫
રાજ્ય પાલકે રવર્ગીન ગમન કરી, મહુનિદેહ સોણાયા રે.	૫૦ ૧૬
અર્ક કીર્તિ અદુવતીનીન હો કર, સંયમસે કર્મ ઢાયા રે.	૫૦ ૧૭
ધીર હોકેને ખારેમે હેવલોકે, પાયા અજબ હેઠાયા રે.	૫૦ ૧૮
અશોકચંદ્ર ભૂપાલને હોકે શીર, રોહિણી સાથ વિવાહ્યા રે.	૫૦ ૧૯
રાજ્યરીદ્ધિ ત્યજ દીક્ષા લીની, છકાયકે સુખદાયા રે.	૫૦ ૨૦
પરમપૂજ્ય વાસુપૂજ્ય તીર્થમેં, અવોદ્ધિ પાર લંઘાયા રે.	૫૦ ૨૧

તથ તપી કેવલ પાકે હોનું,	
સિદ્ધા સિદ્ધિ સધાયારે.	૫૦. ૨૨
વિજ્ઞયાનં દ્સૂરિકે પ્રથમ શિષ્ય,	
લક્ષ્મીવિજ્ઞયજી વિભાયારે.	૫૧. ૨૩
તાસ હંસને તથ ગુણુ ગાકે,	
પાપપુંજકો હક્કાયા રે.	૫૦. ૨૪
આદિજિનમંડલકે મન તથ એ,	
અમૃતકે સમ લાયા રે.	૫૦. ૨૫

શ્રી વિશાસથાનક તપી સ્તરન,

આખ વિના અંધારે (અથવા) પંખી વિના ડોણુ મહાયેરે.
પાંજરીયામાં પંખી વિના ડોણુ રહેલેરે—એ દેશી,

તીર્થપતિ પદ આદે રે વિશ સ્થાનક તપી તીર્થપતિ પદ,
આદે—એ આંકણી.

એક એક પદ ખારું તે પણ સુખકરનારું, પહેંચાડે ભવે-
દધિ પાદે રે. ॥ વિશ૦ ૧ ॥ ૧અરિહંત પદ આરાધિ, દેન-
માલ તે પદ સાધી, પડે ન ભવ જંબાડેરે. ॥ વિશ૦ ૨ ॥
શ્રી ઉસિદ્ધપદ આરાધે, તે તો સિદ્ધિને સાધે, મુક્તિ મંદિ-

રીયે જઈ નહાલેરે. ॥ વિશ્ાળ ૩ ॥ અમૃવચન પુજે લાવે
 જેમાં ત્રિપદી સમાવે, તેહ કર્મ નિજ ખાલેરે. ॥ વિશ્ાળ ૪ ॥
 સૂરિ અનુયોગ એકારા, પસ્થલીર છે સ્થિર કરનારા, ઉપાધી
 ઉપાધ્યાય ટાલે રે ॥ વિશ્ાળ ૫ ॥ ઉખાધુ સંયમ ચાધે, જ્ઞાન
 તેણ તિમિર બાધે, દર્શન હર્ગતિ હુર વાલે રે ॥ વિશ્ાળ ૬ ॥
 ૧૦ વિનય વિધાનું મુખ રીચારિત્ર ભવસાગર પુષ્ટ, રૂપુલંઘણી
 અંધસાન ઝાલેરે. ॥ વિશ્ાળ ૭ ॥ ૧૩ કુચાપહ ઠાલેશ ટાલે,
 ૧૪ તપપહ પાપ પ્રજ્વાલે, ૧૫ દાન દારિદ્ર દાન ખાલેરે. ॥
 ॥ વિશ્ાળ ૮ ॥ જિન આદિ દશ પહ સાર, ૧૬ વૈયાવચ તેનું
 કરનાર, મુક્તિવધૂ મુખ લાલેરે. ॥ વિશ્ાળ ૯ ॥ ૧૭ સંઘ
 સમાધી સેવી, મુક્તિ વધુટિ લેની, ૧૮ અલિનવ જ્ઞાન લણે
 અણે રે. ॥ વિશ્ાળ ૧૦ ॥ ૧૯ શ્રુત સ્વ પર પ્રકાશે; ૨૦ તીર્થ તારક
 લાસે, થાવર જાગમ જીવો હાલે સે. ॥ વિશ્ાળ ૧૧ ॥ ગુણ
 સમાનસારા, ક્ષમા શ્રમણ જ્યારાં, સ્વસ્તિક બજાવે શુભ
 શાલેરે. ॥ વિશ્ાળ ૧૨ ॥ લોગસસ કાઉસગ્ગ કરે, તે કેવક
 કમલા વરે, મુક્તિ વરમાળ તસ ધાલે રે. ॥ વિશ્ાળ ૧૩ ॥
 આદિજિનમંડલ ગાવે, શહેર વડોદરે લાવે, સતવન રાગ
 રસાલેરે. ॥ વિશ્ાળ ૧૪ ॥ જે જન એ તપ કરશે, તીર્થ-
 કરપહ તે વરશે, હંસ સમાન શુલ ચાલે રે. ॥ વિશ્ાળ ૧૫ ॥

શ્રી નવપદ સ્તવન,

નોમન ધન થીર નહિ રહેનારે—દેશી.

સુરતર કહેનારે, નવપદજીકે। સુરતર કહેનારે—આંકળી.
 અહીનપદ હે મૂત્ર લુસકા, દદતર ખીચ લગેલા; શાખા
 સિદ્ધ આચારજ વાચક સાધુ શુણુ સંચેલા. ॥ નવપદજીકે।
 ॥ ૧ ॥ યોધિ જ્ઞાન ચરણુ તપ સુંદર, ચાર પ્રશાણા જમે;
 દ્વાર અક્ષર લભિધ પદ આદિ, દ્વાર શેલે તામે ॥ નવ-
 પદજીકે। ॥ ૨ ॥ વરચિદ્ધ હે છાયા લુસકી, શુચિં શુણુ
 ગણુ તાસ; પુણ્યાનુભાઈ પુણ્ય ઇલહે, સહુ ઉદ્યો હે જસ.
 નવપદજીકે। ॥ ૩ ॥ અહુ દિક્ગાત ચેકેસરી હેવી, વિમ-
 લેશાદિક હેવો; કુલ પ્રકર એ સુંદર યામે, મહિમા હેણો
 કેવો. ॥ નવપદજીકે। ॥ ૪ ॥ ગંધ નિકર સૌલાંય
 પ્રિયતા, ઈત્યાદિક શુણુલાદો; કદ્વપતર એ વાંછિત પુરે,
 સિદ્ધચક ભાવી લાદો. ॥ નવપદજીકે। ॥ ૫ ॥ જૈનાગમ
 નાંદનવનમાંહિ, એસા સુરતર હેખા; હંસ હુમારા યહુ પદ
 ઘાવે, તો નવિ રહેવે દેખા. ॥ નવપદજીકે। ૬ ॥

શ્રી સિદ્ધચક્ર સેતવન.

સહેજ શીખમણુ મનવ માની લે મારી—એ દેશી.

નવપદણી સેવા માનવ માની લે ચ્યારી, જના હે જનમાંબર
જરૂર, ગંગાત કર ન્યારી, માનવ-ટેક. ॥ અરિહંત સિદ્ધ
સૂરીચર વાચક સાધુણ સારા, સમ્યગુદર્શન જ્ઞાન ચરણ
તપ, પદકી બદીહારી-માનવ. ॥ ૧ ॥ અંકાર હ્રીકાર આદિમે
અંતે નમસ્કાર, જાપ જપો હુન્ઝર તેર અથવા હો હુન્ઝરી. ॥
અં માનવ. ૨ ॥ ણાર આઠ અરૂ છતીમ પચચીશ સતત
પીશ કુમસે, ચતુસઠ ઓકાવનને સીતેર, પચાસ શુણુ
ભારી-માનવ. ૩ ॥ શુણુ બરાબર કાંચસર્ગ કરવે, હ્રી
પ્રદક્ષિણા ફેરા, અખંડ અશૃતા સ્વસ્તિક કરકે, પ્રણિપાત
ઉચ્ચારી-માનવ. ॥ ૪ ॥ ઈત્યાદિ વિધિપૂર્વક આંભિલ, તપ
કરકે વહુલા, નવ નવ દિવસણી નવ ઓદી, કરણી નિ-
ર્ધારી-માનવ. ॥ ૫ ॥ શ્રીપાલ નૃપ મયણુસુંદરી સમ,
નવપદ આરાધી, ભંયળુવ હુસો પામે, ભવસાગર
પારી-માનવ ॥ ૬ ॥ આદિજિનમંડલ શ્રેષ્ઠીક રાજ પરે
શુમ ભાગે, સુણો શ્રીપાલચરિત્ર પવિત્ર આતમ હિક-
કારી-માનવ. ॥ ૭ ॥

શ્રી નવપદ સ્તुતિ (થોડું).

શ્રીશનુંજ્ય તીરથ સાર-એ દેશી.

શ્રી સિદ્ધચક્રમાં છે નથુ તત્ત્વ, હેવગુરુ ધર્મતથું એકત્વ,
આરાધી ધરી સત્ત્વ, એ પદ હેવતત્વમાં સારાં, શુરુ તત્ત્વે
નથુ પદ છે જ્યારાં, ધર્મમાં આર ઉદ્ધારાં ॥ વિદ્યાપ્રવાદ
પૂર્વથી સાર, સિદ્ધચક્રનો કબો ઉદ્ધાર, પૂર્વધરે ધરી જ્યાર,
વિમલેશ્વર સુર પૂરે આશ, જે કરે નવપદ તપ્ય ઉદ્દ્વાસ,
હુંસ લહે શિવ તાસ. ॥ ગાઠ રૂ ॥

સદરહુ થોય હેવવંદન કૃષા અવસરે આર વખત કહી
શકાય છે.

શ્રી સિદ્ધાચળમંડન આદિજિનિવિનતિ.

[શી ગતિ થારો હુમારી, હે દિનાનાથ—રાગ.]

સાર કરોને હુમારી. હે આદિનાથ સાર કરોને હુમારી ॥
[એ અંશ ૧૦] ॥ જયવંતા વર્તો જગમાણી જ્યારા, જગહીશ્વર
જયકારી ॥ હે આદિ ॥ જગબાંધવ જગનેત્ર તુમે છો જ્યારા,
જગળુવને ઉપગારી ॥ હે આદિ ॥ ૨ ॥ લોકાલોક વિલોક-

નહારા ખ્યારા, કેવલાદોકના ધારી ॥ હે આદિં ॥ ૩ ॥ રન્ધિ
 સમ બુવનકમલ વિકસે છે ખ્યારા, હેખી છંબીને તુમારી ॥
 હે આદિં ॥ ૪ ॥ મોહવિનાશક નીતિપ્રકાશક ખ્યારા, નમું
 છું વાર હુંલરી ॥ હે આદિં ॥ ૫ ॥ કલ્યાણુકારી તું કલેશ
 નિવારી ખ્યારા, લવ સંતાપનો હારી ॥ હે આદિં ॥ ૬ ॥
 રાગ રોખ મોહ હુણ્યા તુમે તો ખ્યારા, ચુજને હુણે અતિ
 ખારી ॥ હે આદિં ॥ તો કારણુ શરણે આંધો છું ખ્યારા,
 સેવક લેજયો ઉગારી ॥ હે આદિં ॥ ૮ ॥ ચાર કથાય
 અરાતિ હુણ્યા તેં ખ્યારા, તેહ પડયા ચુજ હુંલરી ॥ હે
 આદિં ॥ ૯ ॥ અતિ અળવંત મહુંત તુમે છો ખ્યારા;
 વેગે દીયેને નિવારી ॥ હે આદિં ॥ ૧૦ ॥ હું આડ કર્મ
 અંધન અંધાયો ખ્યારા, તેંતો લીલાયે દિયા ટારી ॥ હે આદિં
 ॥ ૧૧ ॥ અંધવિમોચક નામ ધરાવો ખ્યારા, ચુજ અંધન
 જીયો ગાંઠી ॥ હે આદિં ॥ ૧૨ ॥ લવ અણવલીલાએ તર્યા
 છો ખ્યારા, હુણું હું કર્મથી લારી ॥ હે આદિં ॥ ૧૩ ॥
 ધર્મપોત પસાય કરીને ખ્યારા, હુષ્ટાને લીયો તારી ॥ હે
 આદિં ॥ ૧૪ ॥ નિદ્રાલુયોધક યોધ પમાડો ખ્યારા, ભિ-
 અયાત્વ ઉધ ઉડાડી ॥ હે આદિં ॥ ૧૫ ॥ શું અહુ કહું
 પાલો પાલો મને હો ખ્યારા; અંતરસત્તુ હુંડાડી ॥ હે
 આદિં ॥ ૧૬ ॥ તું સ્વામી તું શુરૂ તુંહિ નિત્ર ખ્યારા,
 જન્મ જરા દો મટાડી ॥ હે આદિં ॥ ૧૭ ॥ જગજ તું

संतानपालक ध्यारा, कष्ठित तमारी सुक्ष्मि आरी ॥ ३६
 आ० ॥ १८ ॥ तेम पसाय करो परभेक्षर ध्यारा, आ-
 थु पालु तुज सारी ॥ ३७ आ० १६ ॥ सिद्धाचण पर
 समवसर्या छो ध्यारा, पूर्व नवाखु वारी ॥ ३८ आ०
 ॥ २० ॥ दर्शन वार नवाखु करीने ध्यारा, हुंसे अरज करी
 ध्यारी ॥ ३९ आ० ॥ २१ ॥

શ્રી રાયણુ પગલાનુ રત્વન.

(દેશી-મધુર સ્વર ક્યાંથી આ સાલણય.)

મેરે તો જના શીતલ સયણ છાંય ॥ અંચલી ॥ મર-
 હેવીનાંદન શીતલચંદન, રંણત રૂપભના પાય ॥ મે૦ ॥ ૧ ॥
 નીતવરણુદ્દલ નિર્માગ માળા, શિવ વધુ ખડી રહી આય ॥ મે૦
 ॥ ૨ ॥ ક્યારી કૃપૂર સુધારસ સીંચી, માનું હીમગિરિ રાય
 મે૦ ॥ ૩ ॥ સુરતકૃ સુરસમ લોગકો દાતા, યહુ નિજગુળુ
 સમુદ્દરાય ॥ મે૦ ॥ ૪ ॥ આતમ અનુલબ રસ ઈહાં પ્રગ-
 દી, કાંતી સુરનહી કાય ॥ મે૦ ॥ ૫ ॥

પુંડરીક સ્તરન.

(ક્યાંથી આ સંભળાય મહુર સ્વર—એ રાત)

મેરે તો જીના તેરો હી ચરણુ આધાર ॥ મે૦ ॥ અંચલી.
 પુંડરીક ગણુધર, પુંડરીક પદ્ધર, પુંડરીક પદ કરનાર ॥
 મેરે તો ૧ ॥ પુંડરીક જિરીપર પુંડરીક પાવન, પુંડ-
 રીક પ્રલુકો વિહાર મેરે તો ૨ ॥ પુંડરીક કમતાસન
 પ્રલુ રાજ્ઞત, પુંડરીક કમલકો હાર ॥ મેરે તો ૩ ॥
 પુંડરીક ધારું પુંડરીક ગારું, પુંડરીક પોરું હૃદિ માર ॥
 મેરે તો ૪ ॥ પુંડરીક આતમરામ સ્વરૂપી, પુંડરીક
 કાંતી જ્યકાર ॥ મેરે તો ૫ ॥

શાંતિનાથ જિન સ્તરન.

સિક્ષાચાગ સેનો રે સુખકારી—એ દેશી.

શાંતિજિન સેનો રે સુખકારી—(૩)—શાંતિ—ટેક.

સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનથી ચલીયા, અચિરા કુપા મંગારી. શાંતિ
 ॥ ૧ ॥ એ વાર ચૈદ સુપન જુયે માતા, ચક્કિ અરિહંત
 પદ ધારી. શાંતિ. ॥ ૨ ॥ જન્મ દીક્ષા ડેવલજાનનો. મહે-
 રૂચ, ઈદ્રે કર્યો હિતકારી, શાંતિ. ॥ ૩ ॥ સિદ્ધજિરિ સમીપે,

પધારણા જેઇને, સિંહે ચાની ઝાલ મારી. શાંતિ ॥ ૪ ॥
 પણ પ્રતિયોધથી સિદ્ધાચલ પર, ચઢી ગયો પ્રભુ દહારી.
 શાંતિ. ॥ ૫ ॥ શુલ ક્ષયાને મરી સ્વર્ગે ગયો તે, પ્રભુ વસ્યા
 માસ ચારી. શાંતિ. ॥ ૬ ॥ શીત શર્દુંજ્ય સંધવી પહ એ,
 સુક્રિતના જમીનગારી. શાંતિ. ॥ ૭ ॥ એવી દેશના દઈ
 ચક્ષર પુત્રને, સંધપતિ પહ દીયો લારી. શાંતિ. ॥ ૮ ॥
 લીર્થયાત્રા અને લિંગુદ્વાર કરી, તેણે આતમ લીયો તારી.
 શાંતિ. ॥ ૯ ॥ કર જેડી કહે હુંસ શાંતિ પ્રભુ, હુંએ વારી
 આવી મારી. શાંતિ. ॥ ૧૦ ॥

શ્રી સિદ્ધાચળશ્રદ્ધાં સ્તરન.

સિદ્ધાચળ વંદોરે નરનારી નરનારી નરનારી, સિદ્ધા-ટેક. ॥
 નાભિરાયા મરુદેવા નંદન, રિષિલદ્વિન સુખકારી. સિદ્ધા. ॥
 ૧ ॥ સુંડરીક અમૃહા સુનિવર સિદ્ધા, આતમતત્વ વિ-
 ચારી. સિદ્ધા. ॥ ૨ ॥ શિવસુખ કારણું ભવહુઃખ વારણુ
 ત્રિભુવન જન હિતકારી. સિદ્ધા. ॥ ૩ ॥ સમકિત શુદ્ધ
 કરણું એ તીરથ, મોહ મિથ્યાત્વ નીવારી. સીદ્ધા. ॥ ૪ ॥
 જાન ઉધોત પ્રભુ કેવળ ધારી, ભક્તિ કરું એક તારી
 સિદ્ધા. ॥ ૫ ॥

શ્રી ડેસરીયાનાથજીનું સ્તવન.

(મારા અંગલા ઉપર ખુરસી એ-દેશી)

ચાલો ચાલો કેસરીયાજી જઈએ ॥ ૨ ॥ પ્રબુ મૂળને
ખાવન થઈએરે ॥ ચાલો ૦ ૨ ॥ ૧ ॥ પ્રબુ મૂળ દ્રોધ
બાવ બાખી ॥ ૨ ॥ મહા નિશીથ સૂત્ર છે સાખીરે ॥ ચાલો ૦ ૨
॥ ૨ ॥ કમલપત્રમાં જલ ભરી લાવે ૨ ॥ પ્રથમ ચુગલી-
થાં ભલે ભાવેરે ॥ ચાલો ૦ ૨ ॥ ૩ ॥ ઈદ્ર પુરીત પ્રબુને
નીલાલે ૨ ॥ પ્રબુ ચરણ અંગુઠડો પખાલેરે ॥ ચાલો ૦ ૨ ॥
॥ ૪ ॥ તે પ્રબુની મૂર્તિ બિરાને ૨ ॥ ધૂલેવાના હેવલમાં
છાનેરે ॥ ચાલો ૦ ૨ ॥ ૫ ॥ ડેસર કંાવટી કરે લઈએ
૨ ॥ પ્રબુ મૂજવાં જિનધરે જઈએ રે ॥ ચાલો ૦ ૨ ॥ ૬ ॥
ચુષ્ટ તાલ સુગંધી સારાં ૨ ॥ નાણે કામે કર્યા બાણુ ના-
રાંરે ॥ ચાલો ૦ ૨ ॥ ૭ ॥ વામ પાસે ધૂપ ધામ ધરીએ
૨ ॥ જમણે પાસે દીપક જઈ કરીએરે ॥ ચાલો ૦ ૨ ॥ ૮ ॥
અખંડ અક્ષત સ્વસ્તિક સારો ૨ ॥ એ તો અઉગતી ચૂરણુ
હારો રે ॥ ચાલો ૦ ૨ ॥ ૯ ॥ કૃળપૂળથી શિવ કૃળ લઈએ
૨ ॥ સંધ સાથે પ્રબુ ગુણ ગાધિએરે ॥ ચાલો ૦ ૨ ॥ ૧૦ ॥ નાના-
વિધ-નૈવેહને ધરીએ ૨ ॥ વેગે નિરાહારી પદ વરીએરે ॥ ચાલો ૦
॥ ૧૧ ॥ શ્રીવિજયાનંદ સુરિયાન ॥ ૧૨ ॥ પાડિત લક્ષ્મીવિજયજી
પસાયરે ॥ ચાલો ૦ ૩ ॥ ૧૩ ॥ કરી યાત્રાહુર્ષ ઉમંગે ૨ ॥
કહે હંસએ ચઢે રંગેરે ॥ ચાલો ૦ ૨ ॥ ૧૪ ॥ ઈતિ ૦ ॥

શ્રીસિદ્ધાચલતીર્થસ્તવનમ्.

જે હિન જાયે ભવિકા તીર્થમે બંતમ કે જાની—એ હેઠાં
જે હિન જાયે તીર્થ સ્થાનમાં તે સફલ છે પ્રાણી; સુંદરેમાં
સુંદર સંસારમાં—નરનારમાં—જનનદારમાં—હિતકર જિન વાણી
જે હિન જાયે—આંકણી.

સિદ્ધાચલ શિખર સુડ્ધાયા, આદિ જિનવર સુખદાયા; પ્રષ્ટુતે
પ્રભુતા શુભ પાયા, માર્ગનુસારી હોય. જે સંસારમાં—નર-
નારમાં—જનનદારમાં—હિતકર—જિન વાણી—જે ॥ ૧ ॥ શ્રી
દ્વારાદેવ. અણુગાર, આભ્યા પૂર્વે નવાળું વાર; રાયણુ હેઠલ
મનોહાર, શુભ સમત્વસરણ ઘનયું સાર ત્યાં. સંસારમાં—ન-
રનારમાં—જનનદારમાં—હિતકર—જિ ॥ ૨ ॥ નિધા પાહુડમાં
જામ, એકવીસ કેના શુશ્વધામ; પુરે મત વાંચિત કામ, તે
તીર્થ જગત જ્યવંત છે. સંસારમાં—નરનારમાં—જનનદારમાં—
હિતકર—જે ॥ ૩ ॥ આદિજિનતા આદિ ગણુધાર, આધ
ચહીના આધ કુમાર, પાંચ કોડું સુનિ પરિવાર; સિદ્ધ થયા
પુંડરીક પળદીક છે. સંસારમાં—નરનારમાં—જનનદારમાં—હિત-
કર—જિ ॥ ૪ ॥ જાયાં અસંખ્ય થયા ઉદ્ધાર, હેવલ થયાં
અસંખ્ય ઉદાર; પ્રતિમા પણ પ્રાણુ આધાર, અસંખ્ય હું સ
તારનાર એ. સંસારમાં—નરનારમાં—જનનદારમાં—હિતકર—
જિ. ॥ ૫ ॥

શ્રીશત્રુંજયતીર્થસ્તુતિ.

વંદે શત્રુંજયં તીર્થં, તીર્થનાથૈઃ પ્રવિત્તિમ् ।

વિદ્યાપ્રાભૃત નિર્ણિતં, કપર્દિ હંસ સેવિતમ् ॥ ૧ ॥

શ્રી ડોડમંડન શ્રી આદિનાથજિન સ્તવનમ્.

૫૬મ પ્રલુદી પુજા—એ દેશી.

શ્રીઆદિનાથ ડોડમાંહે શુણુખાની રે—શ્રી આંકણી.

સુખ સંપદાતું હાન, કરવામાં સાવધાન; માનવ મન આનંદી,
મૂર્તિ મન માની રે. શ્રી. ॥ ૧ ॥ સંસાર સમુદ્ર ખાસ,
તારવા ધરી ઉલ્લાસ; દેશના પ્રદાન નાવ, તણું છે સુકાની રે.
શ્રી. ॥ ૨ ॥ છઠીદી સુનંદા શાણી, સુમંગલા ત્યાળી રાણી;
લાડીને માડીને હીધી, મેલ્લની નીશાની રે. શ્રી. ॥ ૩ ॥
ચૈદ રાજદોક માથે, એકસોને આડ સાથે; ગયા એક સ-
મયમાં, મુક્તિ મહાશાનીરે. શ્રી. ॥ ૪ ॥ દેવ એ દ્વાના
સાગર, શુણું મણીના છે આગર; હંસ નમે વારવાર, પ્રલુને
પ્રીણાનીરે શ્રી. ॥ ૫ ॥

શ્રી ધંધુકામંડન શ્રીચાહિનાથ : સ્તવનમ્ભ.

શ્રી સંખેશ્વરા—એ દેશી.

જ્ય. જ્ય. આહીશ્વરા, તું તીર્થેશ્વરા, મૂર્ત્તિ ધંધુકામાં
ધર્મતી ધુરંધરા—એ આંકણી.

આપ અયોધ્યાવાસી થઈને, અવિનાશી થયા સાર; એ
અચરીજ સુજ મનમાં રવામી, લાગે અપરંપાર-જ્ય. ॥ ૧ ॥
હીરા માણેક મણી મોતીના, પરિહરી શણુગાર; ઈદ્રે આર્પિત
દિવ્ય સુકુટ તળ, થયા આપ અણુગાર-જ્ય. ॥ ૨ ॥
છડી તમે ગુણુદિક હુર્ણિથુ, થયા સુગુણુ ધરનાર; તે કારણુ
લણી લણીને વંહું, પ્રભુજી વારંવાર-જ્ય. ॥ ૩ ॥ જીવન
સુકૃત દશામાં આત્મા, દેહ વ્યાપી સંચાર; તોપણુ પ્રભુજી
જાન તુમારું, સર્વંયાપી વિસ્તાર-જ્ય. ॥ ૪ ॥ વિદેહ
શુક્તાઅવસ્થા માંહી, ઝ્યાતીત પ્રકાર; અજર અમરને
અલઘસવરૂપી, અટલ મહોદ્યધાર-જ્ય. ॥ ૫ ॥ ભરતાદિસો
પુત્રો પુત્રી, માતના તારણુહાર; નાલિરાય કુલકમલ ઉદ્વાસન,
હંસ સમાન ઉદ્વાર. જ્ય. ॥ ૬ ॥ હેમાચાર્ય સંજીત મંડળ,
સ્તવન ગાય ધરી ચ્યાર, હેમચંદ્ર શુરૂવરની મૂર્ત્તિ, વંહી
વાર હુળાર-જ્ય. ॥ ૭ ॥

શ્રી ઉપધાન સ્તવન,

॥ જાન ભાયાનો કરનારા રે જરી જોને તપાસી તારી કાયા-એ દેશી. ॥

॥ ઉર ધારો અર્થ ઉર ધારો રે । ઉપધાન અર્થ ઉર ધારો ।
 મુખે શુદ્ધ કરીને ઉચ્ચારારે ॥ ઉપ૦ ॥ એ ટેક. ॥ મહા-
 નિશોથ સિદ્ધાંતે વહે છે । વીરવિલુ ફાણુઘ્યારો ॥ ગૈતમ-
 સ્વામી આપ સુણો છે ઉપધાનના અધિકરો રે ॥ ઉપ૦ ॥૧॥
 ઉપધાન એટલે ઓસીકું કહીએ । સુખશયાનું સ્વીકારો ॥
 સંવરપદંગે પોડે પ્રિતે કરી । ઉપધાન કુયા કરનારા રે ॥
 ॥ ઉપ૦ ॥ ૨ ॥ પહેલું ઉપધાન પાંચમંગલ નામે । ખીજું
 પ્રતિકુમણુ ધારો । ત્રીજું શકુસ્તવ નામે છે ચોથું । ચૈત્ય-
 સ્વરૂપતું ઉદ્દરો રે ॥ ઉપ૦ ॥ ૩ ॥ પાંચમું નામસ્તવ, છું
 શુતસ્તવ, સિદ્ધસ્તવતું વિયારો ॥ સ્વર વ્યાજનું પદ સંપદ
 સાથે, શુરૂ સુખથી સુણો સારો રે ॥ ઉપ૦ ॥ ૪ ॥ તપ
 પૂર્ણે મંગલ મહોત્સવ કરી હૈડે ધરો કૂવમાલો ॥ સુક્રિત
 તણી વરમાલા પહેરીને । જિનમાદિર જઈ મંડાલો રે ॥
 ॥ ઉપ૦ ॥ ૫ ॥ જાનપૂજન કરી શુરૂ હાથેથી । વાસ ઠનો
 શિરે સારો ॥ નિથારપારગ લાવે સુણો સૌ । શુરૂશ્રીના
 ઉદ્ગારો રે ॥ ઉપ૦ ॥ ૬ ॥ આશીર્વાદ શુરૂજનના લેઇને ।
 કરીએ પર ઉપગારો ॥ સુતસભ્યાધિ થઈ હંસ પડે લહો !

સંસારનો નિસ્તારારે ॥ ૭૫૦ ॥ ૭ ॥ સંવત એગણીસ
છાસઠ પોસ શુદ્ધ એકાદશી લ્યુગુવારે ॥ આદિજિન
મંડળ સ્તવન લખીને । કરે સંકળ જગ્નમારોરે ॥ ૭૫૦ ॥
॥ ૮ ॥ ઈતિ ॥

લાલપુઅ રત્નવન.

(આનંદ આજે આનંદ આજે આનંદનો દિન આજ—એ ચાલ)

શુદ્ધ આત્મહેવને પૂજે, જૈન સુનિ મહારાજ લક્ષ્મિશ્રદ્ધાન
રૂપી નિજ કાજ । કેસર શ્રીખંડ કરી લેતાંજ ॥ નવ ઘ્રણાં-
ગરૂપ અંગમાંજ । પૂજન નિત્ય કરે સુનિનો સમાજ ॥ શુદ્ધ
આઠ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ક્ષમારૂપ પુષ્પ લઈ તાલાંજ ॥
વસ્ત્ર યુગ ઉલય ધર્મ રૂપનાંજ ॥ ધ્યાન આલરણુ ધરી
સારાંજ । પૂજનનો સજે એમ શુલસાજ ॥ શુદ્ધ આઠ
॥ ૨ ॥ અષ્ટ મદ ત્યાગ રૂપ લિખવાંજ । અષ્ટ મહામંગલ
એહુ નવાંજ ॥ ધૂપ સંકદ્ય રૂપ કરવાજ । હંસપરે નવ-
સાગર તરવાજ ॥ શુદ્ધ આઠ ॥ ૩ ॥

૧ શુક્રવાર.

भद्रावती [भाँडक] मंडन श्रीकेसरीया पार्वनाथ
जिनस्तवन,

विमलाचल धारा—ए देशी.

केशरीयास्वामी, अंतरजामी, करुणा करीने उगार, प्रभु
पारसनामी, भाँडकधामी, शीवपुरगमी, करुणा करीने
उगार—अंकणी. ॥ काल प्रभावे भद्रावती नगरी, भाँड-
कथी पंकाय, तीर्थनो महिमा वधे छे दिनदिन, अधिष्ठा-
यकनी सहाय रे. । प्रभु पारसनामी ॥ १ ॥ वंछित पूरण
संकट चूरण, ब्रेविशमा जिनराय, केशरीया पारसनाथ
देखतां, दुरगति दूर पलाय रे. । प्रभु पारसनामी. ॥ २ ॥
जैन तीरथ जाणी हुं आव्यो, हे जिन दीनदयाल,
सार्थवाह निर्वाण नगरना, टालो भवजंजाल रे. ।
प्रभु पारसनामी. ॥ ३ ॥ हुं अपराधी अनादिनो रे,
रुल्यो अनंत संसार, स्थावर विकल पंचेद्विना रे, कीधा
भव अपार रे. । प्रभु पारसनामी. ॥ ४ ॥ लोभ क्रोध
मद मोहमां रे. राची रहो दिनरात, हुं लंपट हुं कालची
रे, पामी नहीं मुखशात रे. । प्रभु पारसनामी. ॥ ५ ॥

નિચેનાં પુસ્તકો મળવાનું દેકાણું—

૧. શ્રીહંસચિજયલ જૈન શ્રી લાયાર્ડી,
દેલુખાવાડા (અમદાવાદ.)

હંસવિનોદ ગુજરાતી ટરી.	૦-૧૨-૦
” શાસ્ત્રી ”	૦-૧૨-૦
નવતત્ત્વ સંક્ષિપ્ત સાર	૦- ૨-૦
શુંહલીસંબંધ શાસ્ત્રી	૦- ૨-૦
” ગુજરાતી ”	૦- ૨-૦
તીથીતપ માણિક્ય	લેટ
આણ્ણીપોકાર હીંઠી	”
આણ્ણીપોકાર ગુજરાતી	”
ઇસાઈ ભત સમીક્ષા.	ટરી. ૦- ૪-૦

૨. ઉપરનાં પુસ્તકો તથા ખીનાં તમામ જાતનાં પુસ્તકો
વેગનાર.

શાહ અમરચંદ ખંડેચરદાસ,
જૈન ઝુકસેલર—પાલીલાણુ.

